

LITERATUR

- Erhart A. 1982 – Indoevropské jazyky. Srovnávací fonologie a morfologie. Praha.
- Erhart A. 1984 – Zur baltischen Verbalflexion. – IF 89, S. 215–250.
- Christol A. 1979 – Mécanismes analogiques dans les désinences verbales de l'indo-européen I. *s* pluralisant. In: BSL 74, fasc. 1, S. 281–317.
- Ivanov V. V. 1981 – Иванов Вяч. Вс. Славянский, балтийский и раннебалканский глагол. Индоевропейские истоки. – М., 1981.
- Kazlauskas J. 1968 – Lietuvių kalbos istorinė gramatika. Vilnius.
- Schmalstieg W. R. 1961 – The Lithuanian Preterit in *ē*. – Lingua, vol. 10, p. 93–97
- Schmalstieg W. R. 1980 – Indo-European Linguistics. A New Synthesis. – University Park and London.
- Schwyzer E. 1939 – Griechische Grammatik I. München.
- Stang C. S. 1966 – Vergleichende Grammatik der baltischen Sprachen. Oslo.
- Toporov V. N. 1960 – Топоров В. Н. К вопросу об эволюции славянского и балтийского глагола. – В кн.: Вопросы славянского языкоznания, т. 5, с. 35–70.
- Trost P. 1981 – Kategorie čísla v baltském slověse. In: Praha-Vilnius. Sborník prací k 400. výročí založení univerzity ve Vilniusu. S. 81–86.
- Watkins C. 1969 – Indogermanische Grammatik. Bd. III/1. Geschichte der indogermanischen Verbalflexion. Heidelberg.
- Zinkevičius Z. 1984. – Lietuvių kalbos istorija I. Lietuvių kalbos kilmė. Vilnius.

MAŽMOŽIS VIII

Prof. Z. Zinkevičius straipsnyje „Dėl lietuvių kalbos ir priegaidžių raidos“ („Baltistica“, XIX 120) spėja, kad senieji (Klaipėdos krašto) gyventojai dažnai taria nepailgėjusius kirčiuotus *a*, *e* galbūt dėl vokiečių kalbos įtakos.

Vokiečių kalba, turėdama kirčiuotus trumpuosius ir ilguosius *a*, *e*, kažin ar galėjo paveikti vakarų žemaičių šnektas nuo Kintų iki Nėmirsetos, nuo Saūgų iki Plikių. Jei tokios įtakos nepatyrė visos Klaipėdos krašto ir Prūsų Lietuvos aukštaičių šnekta, tai tuo sunkiau įtarti lietuviškiausių vietų fonetikos tokį reiškinį esant svetimos kilmės.

Ar tik čia nebus buvę taip. Visu pamariu ir pajūriu labai žymi latvių kalbos įtaka (gal buvo ir vėlai sulietuvėjusių kuršių). Juk Klaipėdos apylinkėse turime netgi *brā·l'is~brólis*, *mā·l'ē~móliai*, *mā·treškō~mótriškų* ir t.t. Latvių kalbos substratą ar įtaką rodo ir vietovardžiai (*Melnragē*, *Nėmirseta*), skoliniai (*aülekombs*, *laūnagas*, *pūcē*, *šunaglýs* ir kt.)

V. Vitkauskas